

Söndag 18 september 2022 Årgång 2
14:e SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET

Enheten i Kristus

Luk 22:24-27 Sedan kom de att tvista om vilken av dem som skulle anses vara den störste. Då sade han till dem: »Kungarna uppträder som herrar över sina folk, och de som har makten låter kalla sig folkets välgörare. Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren. Vem är störst, den som ligger till bords eller den som betjänar honom? Är det inte den som ligger till bords? Men jag är mitt ibland er som er tjänare.

I förra veckans evangelietext tog vi del av konkreta instruktioner i livet som Jesu lärjungar. Jesus gav dem under sin sista vandring upp till Jerusalem.

I dagens text är vi mitt inne i den sista måltiden som Jesus firar med sina lärjungar. Det verkar som de totalt glömt råden de fick några dagar tidigare: ”Att vända andra kinden till.” Nu tvistar de – grälar! – om vem av dem, som skulle anses vara störst!

Vi kan lägga märke till att dagens evangelietext slutar med orden: *Men jag är mitt ibland er som er tjänare.*

Evangelisten och lärjungen Johannes minns följande händelse: *Joh 13:4-5 Han (Jesus) steg upp från bordet, tog av sig manteln och band en handduk om livet. Sedan hällde han vatten i tvättfatet och började tvätta lärjungarnas fötter och torka dem med handduken som han hade bundit om sig.*

I texten som föregår dagens evangelium berättar Lukas om hur Jesus under måltiden kungör ett nytt förbund, som gäller oss:

Luk 22:19-20 Sedan tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt dem och sade: »Detta är min kropp som blir offrad för er. Gör detta till minne av mig.« Efter måltiden tog han på

samma sätt bågaren och sade: »Denna bågare är det nya förbundet genom mitt blod, som blir utgjutet för er.

Vad har vi för tankar om det nya förbundet som inkluderar oss hedningar? Om Gud, Jesu försoningsgärning och evigheten?

Det vet vi bara själva. Vi själva bestämmer över vår egen inställning till att vilja vara Jesu lärjunge, alternativt att låta bli.

Dumheter, religiös vidskepelse. Massor av människor har den inställningen och tanken är inte ny. Paulus är mycket tydlig:

*1 Kor 15:17-20 Men om Kristus inte har uppstått, då är er tro meningslös, och ni är ännu kvar i era synder. Då är också de som har avlidit i tron på Kristus förlorade. Gäller vårt hopp till Kristus bara detta livet, då är vi de mest ömkansvärda bland människor. **Men nu har Kristus uppstått från de döda, som den förste av de avlidna.***

Alla religioner handlar ytterst om evigheten. Dit hör även ateistens tro, som förnekar möjligheten till evigt liv.

Alla andra religioner handlar om dagens text: Faktumet att du själv **måste** kvalificera dej! Uppfylla religionens alla krav och tillhöra skaran av de ”största”, alltså de som uppfyllt allt.

Kristendomen sticker ut med att vara tvärt om: Du kan inte kvalificera dej, för då vore Guds sons försoning på korset onödig! Ta till dej följande löfte:

Ef 2:8-9 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig.

Nej, just det: Ingen skall kunna anses vara den störste! Allt är en gåva av Gud, möjliggjord av Jesu försoningsdöd på korset.

Jesus vill att vi skall vara hans lärjungar. Vill vi det, då innebär det att vi också vill tro på vad han säger. Den tro – den förlitan på vad Guds son säger - som ger oss evigheten med honom.